

Mezőberény, 1887. október 14. – Békéscsaba, 1953. április 25.

Szüleinek vendéglőjük volt. Gyermeük gimnáziumi tanulmányait Mezőtúron végezte. 1910-ben a nagyvárad Püspöki Katolikus Szeminárium és Teológia elvégzése után szentelték pappá. Debrecenben kezdte papi pályáját, káplán, 1912-től ugyanitt a Therezianum 11. prefektusa, református főgimnáziumi hittantanár. 1915-ben Nagyváradra került, a Papnevelő Intézet lelki igazgatója lett. 1921-től a gyulai római katolikus gimnáziumban tanított hittant, a püspöki helynökség katolikus iskoláinak tanfelügyelője. 1927-től Békésszentandrás plébános, 1934-ben megkapta a szalócmonostori címzetes apáti címet. 1935-től Békéscsabán szolgált. 1944. december 17-étől Békéscsaba párton kívüli képviselője volt az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. 1947-ben pápai prelátussá nevezték ki, korábban egyházmegyei vikárius volt. 1952-ben az Állami Egyházügyi Hivatal nyomására ismét Békésszentandrásra helyezték.